

Martin Luther King en un acte a Selma, Alabama, el 13 de març del 1965.

El dimoni depravat Martin Luther King

La història de la carta era coneguda. Se sabia que King havia rebut la tardor de l'any 1964 un comunicat anònim en uns termes bastant denigrants i intimidadors que el pastor havia identificat de seguida com una obra del Federal Bureau of Investigation, l'agència nord-americana d'intel·ligència dirigida durant quasi mig segle per John Edgard Hoover amb puny de ferro, poder omnímode i una obsessió malaltissa contra qualsevol personatge o activitat amb trets subversius, segons la seua particular visió. De fet, Luther King era una de les obsessions gens dissimulades de Hoover. Una dècada i escaig després de rebre aquella missiva, l'any 1975, una comissió del Senat dels Estats Units, promoguda pel senador demòcrata Frank Church per fer una mica

Fa 50 anys, l'FBI de J. Edgard Hoover dirigí una carta anònima al líder afroamericà dels drets civils Martin Luther King anunciant-li que es farien públics actes adúlter, orgies i conductes immorals del cèlebre pastor baptista i premi Nobel de la Pau. Una missiva terrible, coneguda ara en tota la seua integritat, que, aparentment, comminava King al suïcidi davant la imminent destrucció de la seua reputació.

de llum sobre les obscures activitats informatives de l'FBI, determinà que el document —conegut com “la carta del suïcidi”— havia estat obra de

l'agència dirigida per Hoover fins la seua mort el 1972.

Del document se'n coneixien algunes versions censurades i mutilades.

Tanmateix, aquest mes de novembre, Beverly Gage, professora d'història de la Universitat de Yale, difonia a través de les pàgines de *The New York Times* el contingut complet de la carta (vegeu requadre), un document que el pas del temps havia esgrogueït. Un text mal escrit i amb errors ortogràfics, per tractar de fer creïble el tarannà anònim. Unes quantes línies amb una mala fe devastadora. En la missiva, trobada en un apartat d'arxius confidencials dels National Archives, arran d'una investigació de Gage sobre Hoover, l'interlocutor anònim acusa King de ser una persona "anormal", un "frau colossal", un dimoni "viciós" i "brut" a qui acusen d'actes adúlter i orgies.

Un coneixement de la seua vida íntima que acrediten amb una cita d'àudio que acompanya la carta. Comportaments que en el termini de 34 dies es faran públics a la nació, s'afirma en un inquietant darrer paràgraf que conté també una pertorbadora apel·lació: "Només li resta a vostè una cosa per fer. I vostè sap el que és". Dues frases que, amb bastant legitimitat, s'han interpretat com una incitació al suïcidi de King davant la imminent destrucció de

J. Edgard Hoover, enemic declarat de Martin Luther King.

la reputació d'un personatge d'immens predicament moral entre els activistes dels drets civils.

Abans de completar la història, tanmateix, cal retrocedir una mica en el temps, a l'any 1961. King no va començar a ser investigat per l'FBI per les seues infidelitats o preferències sexuals, sinó per una qüestió de "seguretat nacional", la relació del pastor amb

Stanley Levison, un membre suposadament del Partit Comunista que col·laborava amb el líder dels drets civils com a assessor. Concretament, Levison feia de recaptador de fons i escriptor en l'ombra de King. L'any 1962, el fiscal general Robert Kennedy, germà del president John Fitzgerald Kennedy, aprova realitzar escoltes telefòniques a la casa i l'oficina de Levison. Paral·lelament, els ocupants de la Casa Blanca, que no compartien la malvolença de Hoover per King, aconsellen el pastor de revisar les seues amistats perilloses. No ho farà.

El líder de la comunitat afroamericana esdevé objectiu de Hoover, que estén la vigilància al mateix King després de la mítica marxa sobre Washington. És així com l'FBI descobreix la doble vida del pastor, un referent moral, un ministre de Déu, de cara al públic, i "un femeller amb impulsos sexuals obsessius" en la seua vida privada, va escriure Hoover en una nota interna. La informació amb la vida privada de King és venuda a la premsa per membres de l'agència, però no té ressò. Com ressalta la descobridora de la carta, Beverly Gage, és una al-

"King, vostè està acabat"

KING,

En vista de la baixesa i la anormalitat del seu comportament personal, no dignificaré el seu nom ni amb un "senyor", ni amb un "reverend" ni amb un "doctor". I el seu cognom, King, em recorda una mena de rei com Enric VIII i els seus innombrables actes d'adulteri i de conducta immoral, més abjectes que els d'una bèstia.

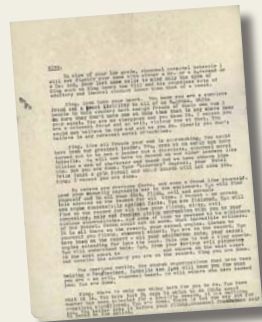
King, miri dins del seu cor. Vostè sap que és un frau absolut i un llast enorme per a tots els negres. Els blancs d'aquest país ja tenen prou farsants pel seu compte, però estic segur que ara mateix no en tenen cap que l'iguali a vostè. No és un sacerdot i ho sap. Li ho repeteixo: vostè és un frau colossal, i actua amb malícia i mesquinesa. No pot ser que cregui en Déu i que actuï així. Clarament, vostè no creu en cap principi moral.

King, com tots els seus enganys el seu final s'acosta. Podria haver estat el nostre millor líder. Vostè, que encara és jove, en lloc de tornar-se un líder, s'ha convertit en un imbècil dissolut i moralment anormal. Ara hauré de dependre dels nostres antics líders com Wilkins, un home de caràcter, i donarem gràcies a Déu que en tenim d'altres com ell. Però vostè està acabat. Els seus *honoris* causa, el premi Nobel (quina farsa més desagradable) i altres guardons no el salvaran. King, li ho repeteixo: està acabat.

Ningú no pot vèncer els fets, ni un farsant com

vostè. Pari la seva orella sexualment psicòtica al que li adjunto. S'hi trobarà a vostè, en tota la seva brutícia, obscenitat, malícia i xerrameca idiota, tot enregistrat per sempre. Li ho repeteixo: ningú no pot guanyar una lluita contra els fets. Està acabat. En la gravació es veuran per sempre els seus companys obscens, immunds i abjectes, homes i dones que donen expressió amb vos-

tè a les seves abominables aberracions. Satanàs no ho podria fer millor. Quina maldat. Hi són totes, a la gravació, les seves orgies sexuals. Escolti's a vostè mateix, animal immund i aberrant. El seguim. Hem gravat tots els seus actes adúlter, totes les seves orgies sexuals del passat. Això només és un petit exemple. Ja sap què vull dir. Sí, des de les diverses amants de la costa est fins

El document original, trobat en la seua versió íntegra per Beverly Gale.

tra època. I els interessos de la Casa Blanca i de bona part de la nació no convergien amb els del fanàtic director de l'FBI. L'any 1964 el Congrés aprova l'esperada llei dels drets civils. I King és declarat premi Nobel de la Pau, l'home més jove a rebre aquell guardó: té només 35 anys.

Hoover degué pensar que la cosa estava arribant massa lluny. El 18 de novembre, en una conferència de premsa a Washington, el cap de l'FBI qualifica King com "el mentider més notori del país". Algunes d'aquelles frases són emprades per William Sullivan, adjunt de Hoover, en la redacció de la carta anònima que un agent envia des de Miami a Atlanta juntament amb les gravacions, dies abans de la cerimònia de lliurament del Nobel a Oslo. Segons David Garrow, biògraf de King, és la seua esposa Coretta la que obri el paquet esperant trobar-hi un discurs enregistrat del seu marit.

King morirà assassinat el 1968, a Memphis encara molt jove. Hoover arribarà a vell. El director de l'FBI, tanmateix, perdé de llarg la batalla de la posteritat.

Xavier Aliaga

a [...] i d'altres a la costa oest i fora del país, ho tenim tot gravat. King, està acabat.

El públic nord-americà, l'Església, organitzacions que l'han ajudat, protestants, catòlics, jueus, tots el coneixeran pel que és: una bèstia malvada i aberrant. I també d'altres que li han donat suport. Està acabat.

King, només pot fer una cosa. Ja sap què és. Té tan sols trenta-quatre dies per fer-ho (aquesta xifra exacta s'ha triat per una raó concreta, té un significat pràctic determinat). Està acabat. Només li queda una sortida. Val més que l'agafi abans que el seu jo obscè, impúdic i deshonest es desobreixi davant de la nació.

Traducció d'Arnau Figueras

*The New York Times ha ocultat aquest nom perquè no ha pogut verificar o desmentir les afirmacions sobre aquesta persona (N. del T.)

La Xina crea una 'nova ruta de la seda' i Kazakhstan treu profit de la seva geografia.

La nova ruta de la seda

Els relats de corrupció a les fronteres de Kazakhstan "no reflecteixen la imatge d'un Estat que vol comerciar i ser més obert", segons Luca Anceschi.

El mural descolorit que s'enruna al costat de la carretera recorda als conductors que han arribat a la vora de l'imperi: es pot veure un soldat fornit de l'Exèrcit Roig sota una torre de vigilància, que sosté uns prismàtics i porta un gos. Al davant, la militaritzada frontera amb la Xina. Ara els russos se n'han anat i els kazakhs, folrats de diners del petroli, tenen plans quasi tan vastos com el seu país. Per aconseguir portar el seu futur al vagó del nou superpoder regional, Kazakhstan està construint un port sec i un dipòsit de trens a Khorgos, al desert de la frontera oriental amb la Xina, que l'ajudarà a adonar-se dels plans de milers de milions de dòlars de la Xina per a la nova ruta de la seda.

Però, com que els productors xinesos es mouen cap a l'interior, portar els productes a mercats europeus s'ha tornat més complicat. El viatge de tornada a la costa i quasi la meitat de la volta al món pel mar requereix 60 dies, una eternitat per als últims iPads i més productes de moda. Kazakhstan ofereix una ruta alternativa. Els trens des de Chongqing, al sud-est de Xina, fins a Duisburg, Alemanya, recorren 10.800 quilòmetres via Kazakhstan, Rússia, Bielorrússia i Polònia, i figura que tarden només 14 dies.

El ferrocarril estatal de Kazakhstan, KTZ, promet gastar 44.000 milions de dòlars durant els pròxims cinc anys per poder-ho fer en deu dies. El primer any després de l'obertura a finals del 2012 de la connexió de Khorgos, el volum de contenidors de més de 12 metres de la Xina a Europa que passa per Kazakhstan va augmentar un 80%, fins a 6.600; i va camí d'aconseguir els 10.000 aquest any. És modest, però. No obstant això, Yerkhat Iskaliyev, el cap de Kazo Logistics, un grup de transport estatal, calcula uns ingressos anuals de 3,5 mil milions de dòlars per al 2020.

La majoria dels contenidors encara viatgen per mar, cosa considerablement més barata; aproximadament 4.000 dòlars cadascun en compte de 9.000. Però la diferència va reduint-se, ja que els productors europeus comencen a omplir els vagons que tornen a la Xina amb productes molt cars com ara cotxes de luxe. Ronald Kleijwegt, que organitza la logística a Àsia per a Hewlett-Packard, un gran fabricant de maquinari de tecnologia informàtica, diu que aquest any han mostrat un fort creixement. La línia de ferrocarril s'adequa hàbilment a la visió de Xi Jinping, president de la Xina, que ha